

Avec le fil des jours pour unique voyage

Au travers de la photographie, derrière la translucidité du papier, un travail qui résulte de pérégrinations simples de la vie quotidienne.

Des allers-retours construisant un assemblage de prises de vues, qui, naturellement, deviennent l'essence même de l'inspiration. Le flux d'idées constantes, canalisées au travers de la capture photographique, devient le dessein du sujet principal.

Un format papier rappelant celui sur lequel les mots se sont couchés. Partagées, parfois, des pensées ont été envoyées.

La photographie et le dessin entremêlés, le matériau sert à mettre en exergue ou à dissimuler des détails oubliés. Celui-ci demande alors au spectateur d'aller puiser lui-même dans son imagerie mentale afin de deviner le détail lointain qui pourrait faire ressurgir une sensation oubliée.

Sorte de trace laissée sur le papier, la photographie n'est que le souvenir d'un moment passé. Déjà oublié, il se trouve à présent presque effacé.

Mégane Likin

Juin 2020

With the thread of the days for a unique journey

Through photography, behind the translucency of the paper, a work that results from the simple peregrinations of everyday life.

Travelling back and forth, building a collection of viewpoints, which naturally becomes the essence itself of the inspiration. The constant flow of ideas, channelled through the photographic capture, becomes the main subject's purpose.

A paper format reminiscent of the one on which words lay. Shared, sometimes thoughts are sent.

Photography and drawing intertwined, the material serves to bring out or hide forgotten details. The viewer is asked to draw from his mental images in order to guess the distant detail that could bring back a forgotten sensation.

A sort of trace left on paper, the photograph is only the memory of a past moment. Already forgotten, it is now almost erased.

Mégane Likin

June 2020

Met de draad van de dagen voor een unieke reis

Door fotografie, achter de doorschijnendheid van het papier, komt een werk voort uit de eenvoudige omzwervingen van het dagelijks leven.

Heen en weer reizen, opbouwen van een collectie gezichtspunten, die van nature de essentie zelf van de inspiratie worden. De constante stroom van ideeën, gekanaliseerd door de fotocaptatie, wordt het objectief van het hoofdthema.

Een papierformaat dat doet denken aan het hetgeen waarop woorden liggen. Gedeeld, worden er soms gedachten verstuurd.

Fotografie en tekening zijn met elkaar verweven, het materiaal dient om vergeten details naar boven te halen of te verbergen. De kijker wordt gevraagd om uit zijn mentale beelden te putten en zo te gissen naar het verre detail dat een vergeten gevoel zou kunnen terugbrengen.

Een achtergelaten spoor op papier, de foto is slechts de herinnering aan een voorbij moment. Alweer vergeten en nu bijna uitgewist.

Mégane Likin

juni 2020